

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/41/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824010478
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3824010478.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a JUDr. Milana Straku v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v Bánovciach nad Bebravou, trestne stíhaného pre zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Tr zák., na verejnom zasadnutí dňa 9.10.2025 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 13.2.2025, sp. zn. 20T/31/2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 13.2.2025, sp. zn. 20T/31/2024 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný A. B., narodený XX. XXXXXXXX XXXX v Bánovciach nad Bebravou, trvale bytom C. D. E. X/ X, F. C. F. sa podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku oslobodzuje spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona v znení účinnom v čase rozhodovania súdu, na tom skutkovom základe, že od presne nezistenej doby od zimy 2021 do presne nezistenej doby na prelome jari - leta 2022 na presne nezistených miestach v Slovenskej republike od presne nestotožnených osôb opakovane kupoval a zadovážoval metamfetamín (pervitín) a túto návykovú látku následne neoprávnene prechovával pri sebe, v mieste svojho bydliska na C. D. E. X/X, F. C. F., ako aj na iných miestach, kde sa zdržiaval, pričom zadovážený metamfetamín (pervitín) ďalej predával a zadovážoval rôznym odberateľom, s ktorými si dohodovil stretnutie prostredníctvom mobilného telefónu, aplikácie Messenger, prípadne osobne v meste Bánovce nad Bebravou, a to minimálne G. H., ktorému predal v presne nezistenom čase v Bánovciach nad Bebravou na presne nestotožnených miestach od konca roka 2021 do presne nezisteného času mesiaca január 2022 najmenej 10 - krát pervitín v množstve po 10 dávok drogy za sumu 60-70 € za jeden kubík, a C. I., ktorej dal bezodplatne a predal v presne nezistenom čase koncom roku 2021 v priebehu jedného týždňa najmenej 2 - krát pervitín, pričom prvýkrát jej bezodplatne dal pervitín v množstve jednej dávky v byte v Bánovciach nad Bebravou a následne jej predal dve dávky pervitínu za sumu 20,-€ za obe dávky a tieto jej predal na sídlisku Stred v Bánovciach nad Bebravou, pričom v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín (pervitín) zaradený do II. skupiny psychotropných látok, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 1T/67/2012-138 zo dňa 07.08.2012, právoplatným dňa 07.08.2012 uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona účinného do 30.04.2022, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného. Prokurátor odvolanie písomne odôvodnil, kde v úvode dôvodov odvolania poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku a ďalej uviedol nasledovné:

„Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 20T/31/2024-351 zo dňa 13.02.2025 bol obžalovaný A. B. oslobodený podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou č.k. Pv 164/22/3301-88 zo dňa 24.05.2024 pre skutok právne kvalifikovaný v konaní pred súdom ako zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Oslobodzujúci výrok súd prvého stupňa odôvodnil v podstate tým, že v zmysle dikcie ustanovenia § 173 Tr. zákona nebola v danom prípade orgánmi činnými v trestnom konaní zaistená žiadna omamná a psychotropná látka, ktorá by mala byť predmetom obchodovania medzi obžalovaným a osobou G. H. a C. I., pričom predaj, respektíve obchodovanie s omamnou a psychotropnou látkou malo byť v danom konkrétnom prípade preukazované iba výsluchmi svedkov. Podľa súdu v danom prípade nebola orgánmi činnými v trestnom konaní zaistená ani žiadna omamná a psychotropná látka, ktorá by mala byť predmetom zadovažovania a prechovávaní obžalovaným tak, ako mu to je obžalobou kladené za vinu, pričom súdu nebol predložený ani žiaden iný dôkaz preukazujúci túto časť obžaloby. Podľa názoru súdu ani čítaním zápisnice o výsluchu svedka G. H., ani výsluchom svedkyne H. J. a ani čítaním zápisnice o výsluchu svedkyne C. I., či ďalšími v konaní vykonanými dôkazmi nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok tak ako je obžalovanému kladené za vinu sa stal. Za danej dôkaznej situácie súd vyhodnotením všetkých v konaní vykonaných dôkazov dospel k záveru, že v konaní nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu sa stal a preto súd obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil. Súd odmietol návrh prokurátora na vykonanie dokazovania oboznámením zápisnice o výsluchu obvineného G. H. (z inej trestnej veci) ako listinného dôkazu, nakoľko podľa názoru súdu čítaním zápisnice o výsluchu obvineného G. H. (ktorý v predmetnej trestnej veci vystupuje ako svedok, ako svedok bol aj predvolaný na výsluch na hlavné pojednávanie a ako svedok využil svoje právo odoprieť vypovedať) by došlo k obchádzaniu zákona, keď skutočnosti, ktoré sú obsahom zápisnice o výsluchu obvineného G. H. (z inej trestnej veci) majú byť procesné správne a v súlade so zákonom do tohto konania vnesené prostredníctvom výsluchu G. H., a to v pozícii svedka.

S rozsudkom súdu prvého stupňa sa nestotožňujem a naopak mám za to, že súd sa pri rozhodovaní nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, nesprávne vyhodnotil skutkový stav veci v nadväznosti na čo vec nesprávne právne posúdil, pričom postupoval v rozpore s ustanoveniami § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. poriadku a § 168 ods. 1/Tr. poriadku. Pri hodnotení vykonaných dôkazov nepostupoval dôsledne v zmysle zásady uvedenej v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a v konaní vykonané dôkazy podľa môjho názoru vyhodnotil nesprávne, pričom vecne nesprávne odmietol aj návrh prokurátora na vykonanie dokazovania oboznámením zápisnice o výsluchu obvineného G. H. z inej trestnej veci. Dôkazný postup je totiž potrebné vyčerpávajúcym spôsobom popísať a logicky i vecne presvedčivým spôsobom zdôvodniť. Táto požiadavka vyplýva práve z ustanovenia § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

Zastávam názor, že skutok tak, ako je vymedzený v obžalobe sa stal, tento naplňa všetky obligatórne znaky stíhaného zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona a tohto sa dopustil obžalovaný A. B., ktorého vina bola dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázaná. Obžalovaný je usvedčovaný najmä výpoveďou svedkyne C. I., výpoveďou svedkyne H. J., zápisnicou o výsluchu obvineného G. H. zo dňa 10.09.2022 z inej trestnej veci, ktorú súd vecne nesprávne odmietol prečítať ako listinný dôkaz, znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 25/2023, rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 1T/67/2012-138 zo dňa 07.08.2012 a ďalšími listinnými podkladmi.

Uvedenými dôkazmi bolo objektívne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané spáchanie skutku uvedeného vo výroku obžaloby obvineným, hoci na upravenom skutkovom základe vyplývajúcom z výsledkov vykonaného dokazovania v konaní pred súdom. Napriek skutočnosti, že obvinený poprel spáchanie trestnej Činnosti, respektíve využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať, je v konaní usvedčovaný najmä výpoveďou svedkyne I., ktorá popísala podstatné okolnosti stíhaného skutku spočívajúceho v poskytnutí návykovej látky - pervitínu obvineným a tiež listinou - zápisnicou o výsluchu obvineného G. H. zo dňa 10.09.2022 v inej trestnej veci, ktorý taktiež popísal podstatné okolnosti

stíhaného skutku, ako mu obvinený opakovane predával v minulosti pervitín, pričom dôvodnosť trestného stíhania obvineného je podporená aj ďalšími zabezpečenými dôkazmi, najmä výpoveďou svedkyne J., ktorá potvrdila vedomosť o predaji návykových látok obvineným v rozhodnom období, znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorý verifikoval prechovávanie a užívanie návykovej látky - pervitínu obvineným, nakoľko bolo u neho zistené škodlivé užívanie pervitínu a v neposlednom rade rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 1T 67/2012-138 zo dňa 7.8.2012, právoplatným dňa 7.8.2012, ktorým bol obvinený A. B. v minulosti už odsúdený za obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Súd v napadnutom rozsudku konštatoval, že v danom prípade nebola orgánmi činnými v trestnom konaní zaistená žiadna omamná a psychotropná látka, ktorá mala byť predmetom obchodovania.

Zastávam názor, že na preukázanie neoprávneného obchodovania s omamnou látkou alebo psychotropnou látkou (najmenej) v nepatrnom množstve tak, ako to je v danom, prípade, postačuje dostupnými dôkaznými prostriedkami a to hoci len výpoveďami svedkov preukázanie obchodovania s návykovou látkou ako aj úmyslu s touto návykovou látkou obchodovať. V danom prípade boli tieto okolnosti spoľahlivo preukázané vykonaným dokazovaním, keď v konaní bolo preukázané, že obžalovaný prechovával návykovú látku - pervitín nielen pre osobnú spotrebu (znalecký konštatované škodlivé užívanie návykových látok) ale tieto opakovane zadovážoval odplatne ako aj bezodplatne aj inej osobe, čo tiež predpokladá jej zadováženie a prechovávanie. Svedkyňa. I. H. vo svojich výpovediach (svedok Straňák v inej trestnej veci, ktorú súd odmietol prečítať a oboznámiť ako listinný dôkaz) podrobne popísali okolnosti zadováženia návykovej látky - pervitínu, keď sa vyjadrili k času a miestu zadováženia pervitínu, k samotnému množstvu (dávkam) zabezpečenej drogy a jej účinkom. Uvedené skutočnosti nepriamo podporila aj svedkyňa H. J., ktorá potvrdila, že obžalovaný mal obchodovať s návykovými látkami, ktorú informáciu má z počutia avšak nebola nikdy pri tom prítomná. Tiež je nelogické aby svedok, ktorý je užívateľom návykových látok, si obstarával opakovane pervitín od obžalovaného, ak by tento nebol v požadovaných množstvách a kvalite schopnej vyvolať nepriaznivé účinky na psychiku konzumenta.

Z vykonaného dokazovania tak nepochybne vyplýva, že obžalovaný nielen neoprávnené zabezpečil a prechovával návykovú látku, ale zároveň s návykovou látkou - pervitínom obchodoval, pričom z hľadiska obchodovaného množstva a jeho právneho posúdenia ide najmä o nepatrné množstvo. Úmysel obžalovaného tak nesmeroval len k prechovávaniu návykovej látky pre osobnú spotrebu ale aj k jej opakovanému zadováženiu inej osobe - obchodovaniu. V nadväznosti na uvedené súd nesprávne pristúpil ku konštatovaniu záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, keď všetky rozhodné skutočnosti týkajúce sa opakovaného poskytovania návykovej látky svedkyňi I. a svedkovi H. boli vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní riadne preukázané, respektíve by boli riadne preukázané aj v časti poskytovania návykovej látky svedkovi H. pri vecne správnom procesnom postupe súdu a pripustení dôkazu prečítaním zápisnice o výsluchu obvineného G. H. zo dňa 10.09.2022 z inej trestnej veci. Svedok G. H. bol v predmetnom konaní, ktorej použiteľnosť zápisnice súd odmietol, po predchádzajúcom riadnom a zákonnom poučení a to aj osobitne o práve odmietnuť vypovedať vypočutý ku všetkým rozhodným skutočnostiam kladeným obžalovanému A. B. obžalobou za vinu.

Okrem vyššie uvedeného, aplikovaný výklad citovaných ustanovení súdom by znemožnil alebo značným spôsobom sťažil odhaľovanie a dokazovanie drogovej kriminality spočívajúcej v neoprávnenom obchodovaní s omamnou a psychotropnou látkou, keď táto by musela byť podľa súdu vždy na preukázanie objektívnej stránky v konaní zaistená, zrejme v časovom okamihu po jej zadovážení alebo predaji inej osobe. Uvedenej okolnosti však bráni samotné spotrebovanie návykovej látky konzumentom, ktorý si ju zabezpečuje nie na jej ďalšie prechovávanie, kedy by mu mohla byť objektívne zaistená orgánmi činnými v trestnom konaní, ale zabezpečuje si ju za účelom požitia, ku ktorému dochádza spravidla ihneď po obstaraní drogy alebo v krátkom časovom horizonte.

Súd prvého stupňa sa s dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní nedostatočne vysporiadal, nesprávne ich vyhodnotil, nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho nesprávne rozhodol a tiež vec nesprávne právne posúdil. Z vyššie uvedených dôvodov považujem napadnutý rozsudok za nezákonný. Odôvodnenie napadnutého rozsudku považujem za nepresvedčivé, nepreskúmateľné a rozporné s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. poriadku.

Preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 20T/31/2024-351 zo dňa 13.02.2025 v celom rozsahu, a aby v zmysle § 322 ods. 1 Tr. poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolaniu vyhovieť. Obhajoba navrhla odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerlal aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého výroku oslobodzujúceho rozsudku okresného súdu, z obsahu odôvodnenia odvolania vyplýva presvedčenie prokurátora o vine obžalovaného aj na podklade zápisnice o výsluchu obvineného G. H. zo dňa 10.9.2022 v inej trestnej veci. Prítom podľa zápisnice z hlavného pojednávania konaného dňa 9.1.2025 (č.l. 319) okresný súd postupom podľa § 277 ods. 4 Tr. uvedený dôkaz odmietol vykonať. Odvolací súd preto uvedenú zmienku prokurátora v písomnom odôvodnení jeho odvolania vyhodnotil ako námietku proti procesnému postupu okresného súdu v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por., s ktorou sa však nestotožnil.

Podľa čl. 17 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. por. nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Návrh prokurátora na vykonanie vyššie uvedeného listinného dôkazu, o ktorý prokurátor oprel obžalobu voči obžalovanému B., smeruje k oboznámeniu informácii, ktorých nositeľom bol G. H. ako obvinený v inej trestnej veci, a ktorý v preskúmanom prípade vystupuje v procesom postavení svedka. Pre posúdenie správnosti postupu okresného súdu pri odmietnutí vykonania tohto dôkazu podľa § 277 ods. 4 Tr. por. je pritom rozhodné, že sa jedná o skutočnosti, o ktorých sa orgány činné v trestnom konaní dozvedeli od konkrétnej fyzickej osoby, ktorá tieto skutočnosti vnímala svojimi zmyslami. S poukazom na ustanovenie § 2 ods. 1 Tr. por., ktorý upravuje zásadu riadneho zákonného procesu, je preto jediným zákonným spôsobom zabezpečenia požadovaných informácii pre účely tohto trestného konania výsluch svedka H.. Z tohto dôvodu okresný súd nepochybil, keď zápisnicou o výsluchu obvineného G. H. zo dňa 10.9.2022 v inej trestnej veci ako neprípustný listinný dôkaz odmietol vykonať.

Keďže odvolací súd v postupe okresného súdu nezistil existenciu žiadnych ďalších procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por., vyhodnotil odvolanie prokurátora podané z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. ako neoprávnené.

Pokiaľ ide o správnosť samotnej, odvolaním prokurátora napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu, z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu formálne vzniesol odvolacie dôvody v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) a c) Tr. por. Namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní spáchania skutku obžalovaným, pre ktorý je stíhaný. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor podľa obsahu odôvodnenia odvolania namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por., pričom podľa názoru prokurátora pri správnom hodnotení dôkazov mal okresný súd dospieť k záveru, že skutok sa stal a spáchal ho práve obžalovaný. Súčasne sa prokurátor nestotožnil s právnym názorom okresného súdu o nenaplnení všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, v ktorej argumentácii prokurátora odvolací súd vidí odvolací dôvod v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

S prihliadnutím na odvolací dôvod prokurátora v zmysle § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por., odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že tento nemá oporu v konkrétnych dôvodoch odvolania, pretože v obsahu jeho odôvodnenia nie sú vôbec navrhované ďalšie dôkazy, ktoré by mal okresný súd vykonať, prípadne opakovať dokazovanie. Vzhľadom na tieto závery odvolací súd konštatuje, že v dôvodoch odvolania nie je vecne namietaná existencia chýb v zmysle § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. nepreukázali, že sa stal skutok, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba. V tomto ohľade skutkové zistenia okresného súdu majú podľa názoru odvolacieho súdu úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. alebo v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvodenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho odvolania.

Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil s konštatovaním okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, podľa ktorého na hlavnom pojednávaní neboli produkované žiadne dôkazy, ktoré by samostatne alebo vo vzájomnej súvislosti preukázali, že sa stal skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba. Svedok G. H., ktorému podľa podanej obžaloby mal obžalovaný predať pervitím, ku skutku odmietol nevypovedať tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní. Výpoveď svedkyne H. J. na hlavnom pojednávaní podľa jej obsahu predstavuje svedectvo z počutia, resp. z druhej ruky, ktoré je ako dôkaz nepoužiteľné pre ustálenie skutkového stavu. Ani výpoveď svedkyne C. I. z prípravného konania, ktorá bola podľa § 263 ods. 4 Tr. por. čítaná na hlavnom pojednávaní, nepredstavuje zákonný a použiteľný dôkaz o vine obžalovaného v zmysle podanej obžaloby. Pre posúdenie naplnenia zákonných podmienok podľa § 263 ods. 4 Tr. por. na čítanie svedeckej výpovede je významné, že aj prechovávanie návykových látok je trestné v zmysle Trestného zákona. Preto svedkovi, u ktorého z dôvodu jeho výpovede vzniklo dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, bolo potrebné

poskytnúť právnu pomoc ako podozrivej osobe podľa smernice EÚ 2016/1919, vrátane opakovaného poučenia o práve odmietnuť vypovedať práve s poukazom na existenciu takéhoto podozrenia. Keďže z obsahu zápisnice o výsluchu svedkyne C. I. v prípravnom konaní nevyplýva, že by jej bola uvedená právna pomoc poskytnutá, podľa názoru odvolacieho súdu na jej svedeckú výpoveď z prípravného konania ako nezákonný a nepoužiteľný dôkaz nemožno pri rozhodovaní o vine obžalovaného prihliadať práve pre absenciu zákonného poučenia o práve odmietnuť vypovedať v zmysle § 263 ods. 4 Tr. por. V neposlednom rade je vina obžalovaného spochybnená už len tým, že v tomto trestnom konaní nebola zaistená žiadna droga, ktorej prechovávanie alebo výroba a obchodovanie s ňou by bolo možné spájať s osobou obžalovaného.

Na podklade uvedených skutočností odvolací súd v žiadnom prípade nemôže prisvedčiť správnosti odvolania prokurátora, podľa ktorého skutkové závery okresného súdu nemajú oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. by sa okresný súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie alebo že by bol postup okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por.

Okresný súd na základe svojho postupu pri hodnotení dôkazov dospel k správne mu záveru, že na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy nie sú podľa jeho názoru dostatočné na to, aby mohol na týchto dôkazoch založiť svoje neochvejné a nespochybniteľné presvedčenie o vine obžalovaného zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, vysvetlil, prečo ho výsledky vykonaného dokazovania nepresvedčili bez akýchkoľvek pochybností o preukázaní, že sa skutok stal. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a nesprávnej aplikácii zásady v pochybnostiach v prospech obvineného okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Na záver odvolací súd uvádza, že okresný súd tým, že oslobodil obžalovaného s pod obžaloby, nepovedal, že sa skutok nestal, len vyslovil záver, že sa nepodarilo preukázať a prokurátor neuniesol dôkazné bremeno, že sa skutok stal.

Pokiaľ ide o odvolací dôvod prokurátora v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por., ktorý je založený na jeho tvrdení o nesprávnosti právnych záverov okresného súdu o nenaplnení všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu z dôvodu nezaistenia žiadnej drogy, odvolací súd v zmysle jednoty prvostupňového a druhostupňového rozhodnutia odkazuje podľa neho na správnu argumentáciu okresného súdu týkajúcu sa potreby aplikovať kvalitatívne a kvantitatívne hľadisko pri právnom posúdení žalovaného skutku ako drogového trestného činu podľa Trestného zákona účinného od 6.8.2024. Preto aj vzhľadom na dôvod, pre ktorý bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený, sú podrobnejšie právne úvahy o správnosti právnej kvalifikácie žalovaného skutku ako trestného činu podľa názoru odvolacieho súdu už nadbytočné.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,

- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.